

har været istand til at banne mig en vis Overbevisning, stiller det sig saa uheldigt, at Lovudkastet, endog i den Skikkelse, hvori det vil blive bragt, hvis alle de Entringsforslag, som jeg selv har været med at stille, antages, dog ikke forekommer mig, at være særdeles tilfredsstillende. Det beholder, og vi have udtrykt dette i visse Forslag, en Charakter af noget Provisorisk, som i og for sig selv ikke er tilfredsstillende. Hele Udvalget, eller maaskee rettere sagt, Størstedelen deraf har haft Følelsen af, at Sagen maatte tages i et større Omfang, end Lovudkastet har taget den. Forsaa vidt vi nu kom ind paa dette større Omfang, manglede vi tildeels Forarbejder og Materialier til Behandlingen af de Spørgsmaal, der reiste sig, men selv paa det Omraade, som Lovudkastet har indskrænket sig til, har hele Udvalget haft en Følelse af, at de Materialier, der ere brugte, kunne trænge til en fornøjet Bearbejdelse og Fuldstændiggjørelse, og vi kunne ikke nægte, at det har forekommet os, at Lovudkastet kunde have haft godt af at have gennemgaaet en strengere Forberedelse og Bearbejdelse i visse Punkter. Heraf har det været en Følge, at selv i det sidste Dieblis, ja endog under Forberedelsen til Discussionen idag, efterat hele Betænkningen var affattet, har der reist sig enkelte Spørgsmaal, som ikke synes at have faaet en tilstrækkelig Løsning. Jeg har nævnt disse Vanskeligheder, fordi jeg haaber, at de ville berede mig nogen Overberedelse med Hensyn til den Maade, hvorpaa jeg, saa godt jeg kan, skal udføre det Hverv, der er overdraget mig, og som jeg efter Omstændighederne ikke har troet at burde unddrage mig.

Jeg skal stræbe, saavidt muligt, navnlig ved anden Behandling, som jo skal være en Behandling af Lovudkastets Enkeltheder, at afholde mig fra at komme ind paa de almindelige Spørgsmaal. Der er med Hensyn til dem i det første Afsnit af Udvalgets Betænkning givet Anthyning om Udvalgets Medlemmers forskellige Stilling og Synspunkter, og dertil kan jeg i det Hele henholde mig; men enhver Dyrking om de enkelte Punkter, der ville komme for ved anden Behandling, maag dog, for at begrundes, vise hen til en Grundanskuelse, hvorfra den

Bekommende gaaer ud, og jeg vil derfor af dette Hensyn ganske kort antyde den Betragtning, som jeg har lagt til Grund for hele min Deeltagelse i Sagens Behandling, og som væsentligt stemmer med flere af Udvalgets Medlemmers Betragtning.

Idet da de Fleste af os have søgt at fjerne Spørgsmaalet om, hvad man har kaldt Kirkens Eiendomsret, eller ligefrem have udtalt, at vi ikke anerkjende denne Eiendomsret, have vi derimod søgt at stille Spørgsmaalet saaledes, at det holdtes paa en historisk Grund. Vi have troet, at der aldeles ikke ved Lovudkastet er Spørgsmaal om en finantciel Operation, der enten skulde have noget Resultat nu eller tilsigter at have noget Resultat for Statskassen for Fremtiden, idetmindste intet umiddelbart Resultat; et ganske middelbart er antydet ved den Paragraph, der angaaer Præstegaardenes Jordtilliggende. Vi gaae altsaa ud fra, at idet Lovgivningsmagten opretholder og respektterer det Forhold, i hvilket Staten ved Grundloven har stillet sig til Folkekirken, idet Lovgivningsmagten vedbliver at vise Folkekirken sin Interesse, sin Erbødighed og sin Tak for Tilberedelsen af det sædelige Grundlag, hvorpaa Statsbygningen skal oprejses, vil Lovgivningsmagten heller ikke i det Hele forandre de historiske Forhold med Hensyn til Kirkens Udstyr. Det, som Lovudkastet, saaledes som det er forelagt af den ærede Minister, alene skal gaae ud paa, hvilket ogsaa er den Deel af Udvalgets Mening, som jeg har den Ære at repræsentere, er en bedre Fordeling af de samme Midler til de samme Formaal og tildeels en anden Behandling af Midlerne, for at en bedre Fordeling kan blive bragt tilveie. Vi have hele Tiden haft det for Æie, at der ikke, hverken nu eller for Fremtiden, skal være Tale om at vinde Noget for Staten; men at man skal lade ethvert Hensyn til Statskassen som saadan blive udenfor, naar kun de Interesser varetages, som Staten og Finantserne have af, at det, der er henlagt til dette Formaal, bliver anvendt saaledes, at det paa bedste Maade kan strække til de berettigede Krav fra denne Side; dert er jo nemlig Staten meget væsentligt interesseret.